

Zjevení Ježíše Krista – dvanácté číslo

Dvě zkoušky

Jeff Pippenger

2023-11-07

Nacházíme se v procesu zvažování kapitol jedenáct až třináct knihy Zjevení, kde nacházíme všechny protivníky v závěrečné zkušební bitvě velikého sporu, která se odehrává na bojišti prvního nebe. Protivníky jsou sto čtyřicet čtyři tisíc a veliký zástup, který vychází z Babylóna jako vedlejší síla, proti Organizaci spojených národů, katolické církvi, Spojeným státům a samému satanovi. Sto čtyřicet čtyři tisíc a veliký zástup jsou Boží armádou, představující poselství třetího anděla, a obě strany tohoto válečného střetu jsou rovněž postaveny tváří v tvář armádě Božího soudu, představované nikoli třetím andělem, nýbrž třetím běda.

Abychom určili určité charakteristiky, které v roce 2020 přispěly k usmrcení republikánského a protestantského rohu, usilujeme o rozpoznání prorockých charakteristik, jež se vyskytují v boji lidstva v prvním nebi, od nedělního zákona až do chvíle, kdy povstane Michael. V těchto dějinách je celý svět přinucen vztyčit obraz šelmě. Tyto dějiny jsou opakováním dějin Spojených států od 11. září 2001 až do brzy přicházejícího nedělního zákona, který tyto dvojice paralelní dějiny odděluje. Jako paralelní dějiny obojí představují svědectví o těch druhých dějinách. Co se odehrává v jedné z těchto dějin, odehraje se také v těch druhých. Právě druhé dějiny jsou středem pozornosti dvanácté a třinácté kapitoly knihy Zjevení a naším záměrem je porozumět druhému svědkovi, abychom vrhli prorocké světlo na první dějiny, které jsou nyní téměř u konce.

Tři mocnosti, které vedou svět k Armagedonu, jsou představeny ve dvanácté a třinácté kapitole. Nejprve je zmíněna moc draka.

A ukázal se jiné znamení na nebi; a hle, veliký rudý drak, máje sedm hlav a deset rohů, a na svých hlavách sedm korun. A jeho ocas strhl třetí díl hvězd nebeských a svrhl je na zem. A drak stanul před ženou, která měla porodit, aby pohltil její dítě, jakmile se narodí. Zjevení 12,3.4.

Sestra Whiteová nám sděluje, že drak v této kapitole je satan, avšak v druhotném smyslu je jím pohanský Řím. Jak satan, tak pohanský Řím předobrazují Organizaci spojených národů. Deset rohů šelmy představuje zlé spojenectví deseti králů ve Zjevení sedmnácté kapitoly. Těchto deset králů je představeno ve Zjevení sedmnácté kapitoly a je tam označeno jako sedmé království biblického proroctví. Šelma je představena jako mající sedm hlav se sedmi korunami, což ji označuje za sedmé království biblického proroctví. V Danielovi 2 jsou představeni jako duchovní Řecko, a jsou také Achabem ve svědectví hory Karmel a jsou deseti nepřáteli v Žalmu osmdesát tři.

Druhou pozemskou mocností nepřítele, o níž se hovoří ve 12. a 13. kapitole Zjevení, je šelma vystupující z moře, kterou sestra Whiteová přímo ztotožňuje s katolicismem.

I postavil jsem se na písek mořský a uviděl jsem šelmu vystupující z moře, která měla sedm hlav a deset rohů, a na svých rozích deset korun, a na svých hlavách jméno rouhání. A ta šelma, kterou jsem viděl, byla podobná levhartu, a její nohy byly jako nohy medvěda a její tlama jako tlama lva; a drak jí dal svou moc i svůj trůn a velikou pravomoc. A viděl jsem jednu z jejích hlav jako smrtelně zraněnou; ale její smrtelná rána byla uzdravena. A celá země užasla nad šelmou. Zjevení 13,1–3.

Jan stál v prvním verši na mořském břehu a vidí šelmu vystupující z moře; poté vidí šelmu vystupující ze země. Sestra Whiteová určuje, že dobou, v níž Jan spatřil obě šelmy, byl rok 1798, neboť to byl rok, kdy bylo papežství „zbaveno své moci“, a tak obdrželo smrtelnou ránu, která bude nakonec uzdravena.

„V době, kdy papežství, oloupené o svou moc, bylo nuceno upustit od pronásledování, spatřil Jan novou mocnost, jak povstává, aby opakovala hlas draka a pokračovala v témže krutém a rouhavém díle. Tato mocnost, poslední, která má vést válku proti církvi a zákonu Božímu, je znázorněna šelmou s rohy podobnými beráncům. Šelmy, které jí předcházely, vystoupily z moře; tato však vystoupila ze země, což představuje pokojný vzestup národa, jež symbolizovala — Spojených států.“ Signs of the Times, 8. února 1910.

Jan se dívá zpět do dějin, když vidí šelmu z moře, jíž je papežství. Při pohledu vpřed v dějinách vidí šelmu ze země, jíž jsou Spojené státy. Proto je šelma z moře prorocky utvořena tak, jak je. Když se Jan ohlíží zpět od roku 1798, nejprve vidí „sedm hlav a deset rohů“, čímž je vyznačen onen bod v dějinách, kdy byly tři z rohů vytrženy, aby uvolnily místo mocnému rohu papežství, který mluvil veliké věci.

Tehdy bych poznal pravdu o čtvrté šelmě, která se lišila ode všech ostatních, byla nadmíru strašná, jejíž zuby byly ze železa a její drápy z bronz; která požírala, drtila na kusy a zbytek pošlapávala svýma nohama; a o deseti rozích, které byly na její hlavě, i o tom jiném, který vyrostl a před nímž tři padly; totiž o tom rohu, který měl oči a ústa mluvící velmi veliké věci, a jehož vzhled byl mocnější než jeho druhů. Daniel 7,19.20.

Předtím než byly odstraněny tři rohy Herulů, Ostrogótů a Vandalů, bylo pohanské Řím zastoupeno „deseti korunami“. Těch deset korun představuje pohanské Řím. Poté Jan označuje levharta Řecka, potom medvěda Médo-Persie a nakonec lva Babylóna.

První bylo jako lev a mělo orlí křídla; hleděl jsem, dokud jeho křídla nebyla vytržena, a bylo pozdviženo od země a postaveno na nohy jako člověk, a bylo mu dáno lidské srdce. A hle, jiná šelma, druhá, podobná medvědu; pozdvihla se na jednu stranu a měla v tlamě mezi zuby tři žebra; i řekli jí takto: Vstaň, požírej mnoho masa. Potom jsem hleděl, a hle, jiná, podobná levhartu, která měla na hřbetě čtyři ptačí křídla; ta šelma měla také čtyři hlavy a byla jí dána vláda. Daniel 7,4–6.

V katolicismu není jediný prvek, který by byl křesťanský, a šelma z moře představuje spojení všech předchozích pohanských království biblického proroctví. Šelma z moře je představena v obráceném historickém pořadí, neboť Jan hledí zpět do dějin. Nejprve viděl mocnost, která byla ustavena, když byly odstraněny tři rohy — papežství. Poté viděl deset rohů s deseti korunami —

pohanský Řím. Pak viděl levharta — Řecko. Poté viděl medvěda — Médo-Persii. Nakonec viděl lva — Babylón. Popis šelmy z moře se skládá z prvků každého z předchozích pohanských království a tento popis dokládá, že papežství je konglomerátem každé formy pohanství, která v biblických dějinách existovala. V katolicismu není jediný prvek, který by byl křesťanský. Cokoli, co by se v katolicismu mohlo jevit jako křesťanské, je padělkem.

Na hoře Karmel, když Eliáš sváděl boj s proroky Jezabel a s jejím odpadlým manželem, byla Jezabel zpět doma v Samaří. Na nevěstku z Týru se v průběhu dějin zemské šelmy se dvěma rohy zapomíná. Jezabel je vždy skryta v ústraní a ve dvanácté a třinácté kapitole Zjevení se za ní svět podivuje, není však vyličena jako podivuhodný úkaz, nad nímž se žasne v nebesích, jako jsou Organizace spojených národů, Spojené státy a Satan. Je zpět ve svém velitelském středisku v Samaří — v městě Římě.

Dějiny šelmy ze země jsou místem, kde je určen test obrazu šelmy pro celý svět. Tento test probíhá během války prvního nebe. Právě to si nyní přejeme posoudit. Ve verších, které budeme nyní zkoumat, nahradím slovo „on“ výrazem „Spojené státy“.

I viděl jsem jinou šelmu vystupující ze země; a Spojené státy měly dva rohy podobné beránčím, ale Spojené státy mluvily jako drak. A Spojené státy vykonávají všechnu moc první šelmy před ní a působí, aby se země i ti, kteří na ní přebývají, klaněli první šelmě, jejíž smrtelná rána byla uzdravena. A Spojené státy činí veliká znamení, takže před zraky lidí sesílají oheň z nebe na zem, a svádějí ty, kteří přebývají na zemi, prostřednictvím těch zázraků, které měly Spojené státy moc činit před zraky šelmy; a říkají těm, kteří přebývají na zemi, aby učinili obraz šelmě, která měla ránu od meče, a přece ožila. A [Spojené státy] měly moc dát duch obrazu šelmy, aby obraz šelmy nejen mluvil, ale také způsobil, že budou zabiti všichni, kdo by se neklaněli obrazu šelmy. A Spojené státy působí, aby všichni, malí i velcí, bohatí i chudí, svobodní i otroci, přijali znamení na svou pravou ruku nebo na svá čela, a aby nikdo nemohl kupovat ani prodávat, leda ten, kdo má znamení nebo jméno šelmy anebo číslo jejího jména. Zjevení 13,11–17.

Ve třinácté kapitole Zjevení dal drak pohanského Říma papežství tři věci, když dosadil papežství na trůn země.

A ta šelma, kterou jsem viděl, byla podobná pardálu, její nohy byly jako nohy medvěda a její tlama jako tlama lva; a drak jí dal svou moc i svůj trůn a velikou pravomoc. Zjevení 13,2.

Deset králů, kteří představují pohanský Řím (Francie je předním králem z těch deseti, jak ji představuje Achab), dali papežství tři věci: moc, sídlo a autoritu. Když císař Konstantin roku 330 přenesl hlavní město ze západního města Říma na východ a učinil Konstantinopol novým hlavním městem Římské říše, tehdy pohanský Řím dal římské církvi své „sídlo“.

Když Chlodvík, král Franků (Francie), přestoupil ke katolicismu a roku 496 začal vést válku proti mocnostem, které se stavěly proti vzestupu papežství na trůn země, pohanský Řím tehdy předal papežství jeho „moc“.

Roku 533 vydal Justinián dekret, jímž označil římskou církev jak za hlavu všech církví, tak i za napravovatelku kacířů. V tom okamžiku byla pravomoc pohanského Říma předána papežství.

Ve dvanáctém verši „[Spojené státy] vykonává všechnu moc první šelmy před ním“. Moc, kterou vykonávalo papežství, je představena Chlodvíkem, jenž zasvětil svou vojenskou a hospodářskou moc papežství. Proto katolicismus nazývá Chlodvíka „prvorozeným synem katolické církve“ a Francii „nejstarší dcerou katolické církve“. Spojené státy budou pro papežství vykonávat tutéž špinavou práci, kterou Chlodvík započal roku 496.

Moc Spojených států bude použita k tomu, aby „země i ti, kdo na ní přebývají, klaněli se první šelmě, jejíž smrtelná rána byla uzdravena.“ Spojené státy použijí svou vojenskou a hospodářskou sílu, aby přiměly celý svět přijmout neděli jako den odpočinku. Nevěstka z Týru nejprve při brzy přicházejícím nedělním zákoně spáchá smilstvo se šelmou ze země a potom vyjde a bude páchat smilstvo se všemi ostatními králi země.

Ve třináctém verši „činí [Spojené státy] veliká znamení, takže i oheň dává sestupovati z nebe na zemi před zraky lidí“. Oheň představuje nesvaté poselství. Ohnivě jazyky v den Letnic představovaly svaté poselství, které bylo provázeno schopností předat toto poselství celému světu. Oheň, který Spojené státy nechají sestoupit z nebe, rovněž zasáhne každý národ i každý jazyk.

Ve čtrnáctém verši Spojené státy svádějí „obyvatele země znameními, která bylo [Spojeným státům] dáno činit před šelmou; a říkajíce obyvatelům země, aby učinili obraz té šelmy, která měla ránu od meče, a ožila.“ Klam, jehož Spojené státy užívají k oklamání světa, je znázorněn ohněm sestupujícím z nebe v předchozím verši. Oheň z nebe působí zázraky, jichž Spojené státy užívají k tomu, aby světu přikázaly zřídit jednotnou světovou vládu, která sestává ze spojení církve a státu, přičemž církev má v tomto vztahu rozhodující postavení.

To je to, co představoval vztah Achaba a Jezábel, když byl povolán Eliáš. Eliášův zápas na hoře Karmel se naplnil na počátku Spojených států během hnutí prvního anděla v letech 1840 až 1844 za účelem rozlišení pravého proroka protestantismu od všech falešných proroků protestantismu.

Znovu se to naplňuje při zániku Spojených států, během zkoušky utváření obrazu šelmy, která začala 11. září 2001 a končí brzy přicházejícím nedělním zákonem.

Dokonalé naplnění Eliáše nastává před velkým a hrozným dnem Hospodinovým, jímž je sedm posledních ran. Proto se hora Karmel, Eliáš, Achab a Jezábel zrcadlí v díle Spojených států, které nutí planetu Zemi, aby přijala jednsvětovou vládu Organizace spojených národů, nad níž vládne katolická církev. Spojené státy uskutečňují tento čin prostřednictvím své vojenské moci, své hospodářské síly a zkorumpovaných hypnotických sdělovacích prostředků, které řídí a ovládají a které jsou představovány tím, co se nazývá „informační superdálnice“ celosvětové sítě.

V patnáctém verši jsme informováni, že „[Spojené státy] měly moc dát obrazu šelmy život, aby obraz šelmy nejen mluvil, ale také způsobil, že všichni, kdo by se obrazu šelmy neklaněli, byli usmrceni.“ Hrozba smrti prostřednictvím vojenské moci Spojených států, které tehdy představovaly předního krále Organizace spojených národů, tedy zmocňuje jednotnou světovou vládu Organizace spojených národů k tomu, aby mluvila. Tento akt mluvení se uskutečňuje

prostřednictvím zákonodárné a soudní autority. Zákonodárná složka Organizace spojených národů sídlí v New Yorku a soudní složka Organizace spojených národů v nizozemském Haagu. Haag představuje Starý svět a New York Nový svět. Jak Spojené státy, tak Nizozemsko mají ve své minulosti období, kdy vynikaly jako přední obránci svobody a volnosti, avšak obě své příslušné dějiny končí tím, že mluví jako drak.

„Jakmile se sobota stala zvláštním bodem sporu v celém křesťanstvu a náboženské i světské autority se spojily, aby vynutily zachovávání neděle, vytrvalé odmítání malé menšiny ustoupit lidovému požadavku z nich učiní předmět všeobecného opovržení.... a nakonec bude vydán dekret proti těm, kdo svěťí sobotu čtvrtého přikázání, který je označí za hodné nejprísnějšiho trestu a dá lidu po uplynutí určité doby svobodu usmrtné je. Římanství ve Starém světě a odpadlý protestantismus v Novém budou postupovat obdobně vůči těm, kdo ctí všechna Boží přikázání.

„Boží lid bude tehdy uvržen do oněch scén soužení a tísně, které prorok popisuje jako čas Jákobova soužení.“ The Great Controversy, 615, 616.

V šestnáctém a sedmnáctém verši, poté co byla vztyčena šelmovská modla a byla jí dána moc mluvit, „[Spojené státy] působí, aby všichni, malí i velcí, bohatí i chudí, svobodní i otroci, přijali znamení na pravou ruku nebo na svá čela, a aby nikdo nemohl kupovat ani prodávat, leda ten, kdo má znamení nebo jméno šelmy anebo číslo jejího jména.“

Vytvoření obrazu šelmy je zkouškou, která předchází zkoušce znamení šelmy. Neprojdeme-li zkouškou, kterou představuje vytvoření obrazu šelmy, neobstojíme ve zkoušce znamení šelmy. Jsou to dvě odlišné zkoušky a dva odlišné druhy zkoušek.

Formování obrazu šelmy, které započalo 11. září 2001, je prorockým varováním, že uzavření doby milosti má brzy nastat. Je to Eliášovo poselství, které ukazuje, že hora Karmel je na blízkém obzoru a že Boží lid potřebuje zajistit olej charakteru, olej Ducha svatého a olej poselství půlnočního volání, dříve než bude vydáno závěrečné volání. Potřebují se probudit, aby až se jich Eliáš zeptá: „Jak dlouho budete kulhat na obě strany?“ — nebyli beze slova, neboť být tehdy beze slova znamená přijmout znamení šelmy. Zkouška obrazu šelmy představuje dílo porozumění poselství, které ohlašuje uzavření soudu, právě tak jako poselství mileritů ohlašovalo zahájení soudu.

Zkouška znamení šelmy nezahrnuje žádnou volbu, neboť neobsahuje žádný prvek doby milosti. Je to časový okamžik, nikoli časové období. Je to krize, a proto je to lakmusová zkouška, která odhalí charakter těch Izraelců, kteří byli Achabem při nedělním zákonu svoláni na horu Karmel. Tehdy projeví charakter, který si vypěstovali během předchozího časového období, prorocky nazývaného zkouškou obrazu šelmy.

Proto (jak praví Duch svatý): „Dnes, uslyšíte-li jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce jako při onom vzbouření v den pokušení na poušti, kde mne vaši otcové pokoušeli, zkoušeli a viděli mé skutky po čtyřicet let. Proto jsem se rozhněval na toto pokolení a řekl jsem: Vždy bloudí srdcem a nepoznali mé cesty. I přísahal jsem ve svém hněvu: Nevejdou do mého odpočínutí.“ Vizte, bratří, aby snad v někom z vás nebylo zlé srdce nevěry, které by odpadalo od živého

Boha. Ale napomínejte se navzájem každý den, dokud se říká „dnes“, aby někdo z vás nebyl zatvrzen klamem hříchu. Neboť jsme se stali účastníky Krista, podržíme-li počátek své důvěry pevný až do konce, jak je řečeno: „Dnes, uslyšíte-li jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce jako při onom vzbouření.“ Židům 3,7–15.